

El Poble de Salt

Portantveu de la Joventut Republicana

Periòdic quinzenal

La correspondència al Director
Els autors són responsables de llurs escrits

Preu: 15 cèntims

EDITORIAL

L'Estat major de Hitler

Estem en vigílies de transcendents commocions polítiques mundials. La imminència de la presa del poder alemany pels rascistes, la propera implantació d'una dictadura feixista, brutal i monstruosa—més que la italiana—a tot el Reich, és un fet d'una ressonància universal.

Alemanya està a les portes de la guerra civil. Els comunistes són gent que no retrocedeixen així com així.

Setmanes enrera el diari nacionalista «Magyarsag», de Budapest, publicava una interessant informació de com està constituït l'Estat Major de Hitler.

Al partit rascista hi ha una jerarquia estricta, al cap de la qual hi figura, naturalment Hitler, seguit pels seus lloc-tinents: Strasser i K. Hiel.

El gabinet hitlerià, organisme pròpiament militar, està integrat tan sols per quatre homes. Von Epp, vell general bavarés, un dels militars més sanguinaris de la gran guerra. Des del començament del moviment hitlerià, ve consagrant-s'hi en cos i ànima. N'és el gran estratega. Especialment delegat del partit, ha seguit els debats de la conferència del desarmament a Ginebra.

Segueix W. Frick, primer president del Consell hitlerià de l'Estat de Turíngia, en plena florida de la Constitució de Weimar. Els «nazis» parlen de Frick, dient que tingué la valentia de prohibir el film «Res de nou a l'oest», la famosa i implacable condemnació de Remarque contra la guerra, i d'haver declarat obertament la guerra als vermells.

Després, i seguint sempre un ordre cronològic, ve el capità Goering, nomenat cavaller de l'ordre «Pel Mèrit», com si diguessim la *llorejada de Sant Ferran* espanyola o cavaller de la *legió d'honor*, de França. Aquesta distinció honorífica li fou atorgada per la seva ferocitat durant la guerra. Procedeix d'una família de nobles; està casat amb una baronesa sueca. És el ministre extra-oficial de Negocis Estrangers de Hitler. És el qui, fa uns dos anys, anà a Roma a parlar amb els homes polítics feixistes i qui conferencià amb el Vaticà per tal de regular la posició del partit envers l'Església.

L'últim membre del gabinet és l'economista Walter Funk, ex-periodista redactor en cap de la revista de finances i economia «Berliner Boersenzeitung». Avui és l'home de negocis, el tècnic del partit. La seva ascensió ha estat ràpida, malgrat fer poc temps que hi milita.

Al marge del gabinet, té Hitler les seccions d'organització i propaganda, al davant de les quals hi ha Gregor Strasser i Joseph Goebbels. Strasser, bavar i catòlic tot d'una peça, d'un temperament fred i dur, és considerat com «el cervell del hitlerisme». Ha ascendit d'apotecari a Gran Mestre «nazzi».

Goebbels és qualificat de «Marat del hitlerisme». Home minúscul, d'espatlles enfonsades, és el demagog més perillós d'Alemanya. És l'ànima del rascisme a Berlin. No fa molts dies va pronunciar un discurs radiat, escoltat per milions i milions d'alemanys pel qual llençà consignes «gairebé comunistes». Segueix la mateixa trajectòria de Mussolini. Els grans paràssits accionistes de les formidables rúbriques industrials: Krupp, Junkers, etc., l'escolten embadalits.

Una altra figura destacada del partit és Alfred Rosenberg. És un alemany de les províncies bàltiques, nascut a Reval. Havia es-

tat acusat d'ésser jueu, però amb les seves escomeses antisemites anticomunistes ha convençut els seus partidaris d'ésser un «sang pur». Ha devingut un fanàtic de la *svàstica*.

Heus ací els principals leaders del moviment hitlerià, la característica del qual és la concentració de l'odi capitalista contra el marxisme. Apart d'ésser decidits partidaris de la «vendetta». Pocs hores després de l'acord de Laussana, Hitler ha dit que els tres mil milions de marcs que l'espia von Pappen s'ha avingut a pagar, per reparacions, al cap de tres anys de moratòria, s'hauran reduït a la mínima expressió de tres marcs d'ací un any.

La massa obrera alemanya es troba al caire de l'abim, on no hi ha pas dubte que han ajudat a portar-li, d'una part, la social democràcia amb llur reformisme castrador, i de l'altra, els greus errors del partit comunista.

La història d'Alemanya passa per un trànsit que interessa enormement i en particular a tot el proletariat de la resta del món.

JORDI FRAGINALS

N. de la R.—Per excés d'original no podem publicar l'article de l'Enric Montblanch.

Els homes diuen la veritat, a baix la firma hi posen llur nom clavat.

Vida interior

Pocs pobles hi ha, com el nostre, tan refractaris a l'associació. La idea de comunitat és, per la nostra gent, una idea vaga, sense contorns ni precisió. La idea d'Humanitat—noble idea—resta normalment en una llunyania boirosa; la compremem amb esforç; la sentim amb gran dificultat.

L'home del nostre país no s'associa sinó quan no té altre remei; i quantes de vegades tindria el remei en l'associació i no el sap trobar! En la vida de la indústria, en la vida del camp, en la ciutat i en el poble tothom vol anar per ell.

Es dóna, però, una curiosa paradoxa. Volem estar sols, entafurats dins de nosaltres, terriblement encastellats; i a la vegada—ben meridionals—hem de pendre cada dia el sol tots junts, a la plaça; vivim en ramat i res d'aquest món no ens pertorba tant com la solitud. Necessitem constantment estar reunits. Cap ciutadà de cap país no parla tant, a la fi del dia, amb els seus semblants, com el nostre home. No hi ha dubte, que la imposició

d'un silenci obligatori provocaria a casa nostra la més frenètica de les revoltes.

Parlem, però no conversem. Diàleg, si de cas, però no conversa. Manca el lligam, la unió dels esperits. Cadascú diu el seu tros; és un seguit de monòlegs; l'un parla, i entre tant, els altres esperen torn; és a dir, si l'espera. Perquè l'única dificultat que sorgeix en les nostres tertúlies, és la de donar reba; una senzilla funció de policia. Cal solament que no s'interrompi el que està recitant el seu tros. I si es tracta d'un personatge, no hi ha altre actitud que la de fer discretament de corista, mentre ell canta l'ària.

Vivim contínuament junts, en aplec, en ramat. Tots ens coneixem; tots som amics. El que vol dir que no tenim veritables amics. Si d'una banda fa fallida el sentiment d'associació, la idea de comunitat, d'esforç en comú, per l'altre ens manca l'autèntic sentiment de l'amistat. En som molt de lluny—en això, més encara que geogràficament—d'aquella gent del Nord que dóna

a l'amistat un veritable culte; que tria escrupulosament al llarg de la seva vida uns quants amics fidels. Els altres són, senzillament, coneguts. Aquí, tots som amics. Sense matisos. El mateix passa en l'amor sexual. Tenim una incapacitat de distància sentimental.

I és que ens falta vida interior. Ens manca intimitat en nosaltres mateixos. La solitud ens produeix un terrible pànic; ens busquem sense parar els uns als altres; hem d'estar junts, plegats. I és la por de restar sols amb el nostre buit interior. Parlem amb tothom; sense diferència ni selecció; parlem de tot, sense, però, parlar abans amb nosaltres mateixos.

J. X.

Tritlejant

El senyor Rector troba la donya Cucufata.

—Caram, com està, donya Cucufata? Tan de temps sense veure-la!

—Ai, senyor Rector; no sé si ho sap que va morir don Frederic, el meu estimat espòs...!

—Què diu, ara!

—El que sent, senyor Rector. Oh, i el patir que va fer, el pobre!

—Quan fa d'això?

—Per sant Pere farà un any.

—Suposo que ja li deu haver fet els funerals.

—No, no encara.

—Es possible?

—Veurà, he vingut tan a menys... Que no la sap la meua pobresa? Sí, senyor, sí; el meu hereu m'ha arruïnat. Es un perdut de marca. Tot se'ns ho ha malmès amb els seus vicis malleïts. No tinc ni un cèntim. Però miri, si vostè vol fer-los, els funerals del meu senyor, ja li dono la llibertat. Ara que, haurà de cobrar d'ací uns mesos, si no hi ha res de nou. Disposi.

—Miri, donya Cucufata; el millor que pot fer és deixar-s'ho córrer... Els diners que podria gastar pels funerals, poden fer-li favor per altres coses de més necessitat. Jo ja procuraré resar força per l'ànima del bon Frederic, i així és que la cosa es farà completa tal com mana Déu Nostre Senyor.

—Doncs moltes gràcies.

—No es mereixen.

L'ESCOLÀ

CONVIDANT A FESTA

Vénen dies de festa,
oh, de festa Major!
Si tú n'ets ben llesta,
vindràs ací on sóc jo.

La joia serà tanta
que el cor exclamarà,
amb ton somris que encanta:
Això és viure, estimar...

De música i gatzara
ben res no n'hem de dir.
Pel pare i per la mare,
per l'àvia i pel padri.

N'hi haurà a tota pressa,

Tribuna lliure

ALERTA COOPERADORS!

Per primera vegada agafo la ploma per a escriure en «El poble de Salt», i aprofitant la Tribuna Lliure, contesto un article del «Despertar», el qual porta per títol Cooperativisme i Sindicalisme.

Doncs no estic conforme que el Sindicalisme sigui l'única arma per emancipar els obrers, n'hi ha una altre que vosaltres sindicalistes l'heu combatuda anys i més anys, tot dient-li burgesa i no sé quantes altres coses més. Es el Cooperativisme.

El cooperativisme, fomentat arreu del món per homes socialistes, ha demostrat a la classe explotada que no es necessiten vagues generals revolucionaries (avui passades de moda), obrers que es llancin al carrer i siguin víctimes del blanc de la Guàrdia Civil, per obtenir una petita millora, i de vegades res. La Cooperativa, és tota administrativa (sense política), creadora dels homes tècnics, homes que ne-

cessitem per el dia de demà; avui són més de consum que de producció, però l'evolució ens demostra cada dia més, que seran de consum i producció tot a la vegada; per exemple es farà l'intercanvi entre l'element productiu i consumidor, i d'aquesta manera podrem suprimir el capitalisme intermediari que és el que més ens escanya.

Vosaltres, amics sindicalistes, moltes vegades heu dit que s'ha de fer la Revolució Social, i jo us haig de dir: amb què compteu, amb pistoles? On són els homes tècnics que es necessiten? Què hem fet per fer-los? Fins el present res!

Quan podreu parlar-nos de la Revolució Social, serà quan vosaltres demostreu estar preparats i capacitats per poguer suprimir la part tècnica i científica, ja que aquesta és tan necessitada com l'esforç físic del qual necessita el Treball.

Quina llàstima seria que fésiu la Revolució, i us dongues-

sin les fàbriques i manquessin els homes tècnics per poder-les portar! Què farieu? Tornar-les al Capital altre vegada, i, després vindrien les d'anys enrera, com passà a Itàlia: un Mussolini en camises negres.

Allavors veuríem qui en pagaria més les conseqüències.

Altrament, avui sembla que us aneu donant compte que el Cooperativisme (teoria socialista, consti) és l'única arma, com he dit abans, que té l'esplotat per emancipar-se. I, jo encara us dic: Fent més de seixanta anys de l'existència de les Cooperatives, tot just ara us heu recordat d'elles? Es divertit!

A dintre la Cooperativa, homes apolítics fent política sorda, no; administració, a dintre de la llei, sí.

UN VIGILANT COOPERADOR

Nota.—Al número vinent publicarem del mateix autor l'article que duu per títol: «La Guàrdia Civil i els anarquistes».

Pel poble es diu...

Que de demà passat en vuit dies serà sant Met, la festa màxima d'aquest poble tan divertit.

Que de tants forasters que vindran a les cases no cabran.

Que si pessetes no manquen, tot anirà d'allò més bé.

Que la joventut no sabrà on anar a ballar, ja que d'envelats n'hi haurà tres per disfrutar.

Que tothom ha de respondre a la Festa de la Flor amb una voluntat exemplar.

Que tot es fa per a protegir els pobres.

Que la Joventut Republicana és l'única organitzadora d'aquest acte tan humanitari.

Que es fan gestions per tal de enir un metge al Veïnat.

Que molt aviat en el Centre Republicà s'hi celebrarà un cicle de conferències culturals, polítiques, socials, etc.

Que molt probable se'n donin dues cada mes.

Que l'exposició del Centre se-

rà una de les coses més interessants de la nostra Festa.

Que varen ésser moltes les personalitats que van anar a esperar el germà Ventura Gassol.

Que a l'estació de França estava tot ple de gom a gom.

Que el poble de Barcelona hi era tot en peu.

Que també hi era l'ex-director de «Solidaridad Obrera», En Sebastià Clara, actualment funcionari de la Generalitat de Catalunya.

Que no són pas sols els republicans que volen càrrecs.

Que també hi ha molts anarquistes. I això que no governen!

Que hi ha molts homes que com les ovelles sols es deixen portar pel so de l'esquilla.

Que hom abans de parlar, ha de mirar que ses paraules no es puguin contradir amb ses obres.

Que els anarco-xibarristes els presentarem per diputats a les properes eleccions.

Que en Mingo no és un home, puix si fos un home, només tindria una sola cara.

Que els cacics els hem de vetllar de dies i de nits.

Que els republicans no s'allunyaen dels republicans.

Que al número vinent publicarem coses que plauran a molta gent.

Que per avui prou.

CATALANS:
ARA MÉS QUE MAI,
l'ESTATUT.

REPUBLICANS!

Sembla que ja ha arribat l'hora de parlar clar i sense embuts. Hom ara podrà dir les coses tal com mereixen ésser dites. Era abans, és a dir dies enrera, que la nostra ploma solia vacillar damunt el paper blanc, però ara ja no és possible, i dic això perquè la paciència ha «mort com tots els morts».

Està clar que la nostra nova investida serà rebuda amb desgat per part d'alguns ciutadans saltencs, però nosaltres l'havem d'acabar pesi a qui pesi.

Tanmateix, ja era ben bé hora! Sí, d'ara endavant volem parlar; parlar i lluitar. Mai callar ni recular.

Som joves i com a joves hem de fer feina.

I de la bona.

Republicans: Prou paciència! Prou consideració! Prou tolerància!

Tots plegats a defensar la nostra bandera triomfant, i cridar amb tota la força dels pulmons:

Visca la República! Visca el Centre Republicà!

I, per a tots aquests cridaners, els quals no saben fer altra cosa que criticar, una mirada de menyspreu i una rialleta de compassió.

I. A. T.

(De la «Joventut Republicana»)

AGUSTÍ CABRUJA

Trets que no maten

«Cu»...? Apa Mingo, ets una mica massa gran, tanmateix. Que no ho veus, home, que emprar frases de tan pessim gust no és propi dels anarquistes? Decididament et convé anar encara un bon temps a estudi a pendre de modos. No siguis tan brut, que si la teva mare ho llegeix, es posarà a plorar... Sí: de vergonya i de fàstic. I a més, quin honor pel senyor mestre del Centre de Cultura...!

Ai, que patirem, mare de Déu...

«El Poble de Salt» parla clar i com cal.

En Lerroux, el dia de la festa Major vindrà en aquest poble. No cal dir que allistar els cacics per al partit Radical. Un exemple: Digníssim don Alacandru: El «ditxo» diu que val més anar sol que mal acompanyat. Entesos?

«Aquestes divuit pessetes les podríem destinar per Beneficència, pels obrers parats...»

Ja, ja, ja...! Calla, maco, calla que aviat te'n cantarem una que et farà ballar un ball d'alló més «chulo». No te'n recordes d'aquell tango de gran moda titolat «Lo prometido, cuando será cumplido?»

Ja veuràs amb quin gust te'l cantarem i amb quin goig el ballaràs. (Ets tan humanitari...!)

Nosaltres som així. Estem disposats a fer divertir a tothom, fins als que viuen amb la ràbia al cos. Ja ens ho sabràs dir.

«El Poble de Salt» se'l titlla de burgès, perquè diu les coses tal com són.

Sembla que el reconsagradíssim senyor Tarrés, cacic màxim del poble, no és tan dolent com temps enrera. Ja fa molt santa-

ment, puix els homes dolents els dimonis els esperen amb els unglots roents.

«El Poble de Salt» ara més que mai defensarà el nostre ideal.

Ola, gran Mingo; aviat sortiràs retratat junt amb aquell subjecte que durant el temps de la Dictadura sabies fer-li tanta brometa... No te'n «recuerdas»? Ja us estan fent la caricatura.

Home, veuràs: posats a fer, no deixem res per verd. No et sembla?

A «El Poble de Salt» no l'espanta ni una bomba com una catedral.

Mossèn Joan està molt enfadat de nosaltres. Ens ho ha dit el seu vicari amb la mirada. I, amb quina mirada, Déu del Cel.

«El Poble de Salt» el fan uns nois que no es venen per cap ral.

En la propera sessió del nostre digníssim Ajuntament, se nomenarà alcalde el respectable senyor Mingo. La redacció d'aquest diari li ofrena la vara... Però, aqueixa serà de freixe. No veieu que li agrada picar tan fort...!

«El Poble de Salt» mai no morirà, perquè el poble sap què fa.

El marquès de Camps encara no ha arribat. Com es coneix que no ens pot veure. Però un cacic molt maleït, ens ha assegurat que si ve entrarà en aquest poble amb un auto blindat i custodiat per vuit canons del quaranta dos. Això vol dir que ens preparem, puix aquest malapinta no vingui per matar un altre Morales.

Una gran alegria serà per en Pepet Junquera, si mai arriben a un acord ell i la ingènua Dolores. Perquè els joves per anar a veure a ella, demanant un llonguet..., un panet..., ai, pillo de flequeret.

En Messanica, «el Barbero de evilla», no sé pas qui l'entent. Tant aviat festeja, com no; tant aviat i va, com no, tant aviat es vol casar, com no. Has de creure, Pepito. Oi Genoveva?

Al cafè Pep hi ha dues nenes molt bufonetes; la petita ja no hi ha res a fer, es veu que té afició a tallar carn; la gran hi ha un jove molt elegant que la volteja molt, però... escolta nena, un consell: desconfia dels peixos que corren avui. Però no, no que ja t'estima, pobret. Oi que t'estima? És clar que sí.

REPÒRTER DE L'AGÈNCIA
«PET-O-NET»

Festa Major

Ara és el temps millor per a les Festes Majors. Pot ben dir-se que és el punt dolç de l'any per celebrar-les. Els dies són llargs i les nits curtes i fresques. La gent està predisposada com mai a perdre nits i a gaudir a pleret dels esplais organitzats a posta, fent extraordinaris de tota mena.

La nostra Festa Major s'escau, doncs, en moment oportú i solemne, quan la terra i la natura són afanyoses a fruitar i a prodigar totes les seves boneses i dolçors, bell punt s'és iniciada aquesta tongada de festes que des del jorn solemniat del Corpus fins a les acaballes de setembre odorant i voluptuós, se celebren en aquest beneït tros de terra on la gent les rep amb el màxim entusiasme i les converteix en unes diades fastuoses en el transcurs de les quals tot va a vessar i els cors són una brasa encesa de l'entusiasme més pur i xiroil!

Festa Major! Bella i expressiva frase, car no és possible donar-li un qualificatiu més just a la Festa més freturada de l'any, més intensament viscuda, més amargament enyorada, i— sobre tot pels cors fràgils i enamoradissos — més dolçament evocada.

Pot ben dir-se que Catalunya és el país de les Festes Majors,

per excel·lència. Hom creu que en lloc del món tindrien l'encís que tenen aquí. I és que elles tenen quelcom de sobrenatural que a arrelat amb la nostra manera d'ésser. Són franques, són plenes, són xopes de tradició. Passen dels avis als pares i dels pares als fills, sense perdre aquell regust casolà que les fa ésser eminentment populars. Les tenores hi reflen amb la mateixa dolcesa i virior que cent anyades enrera i les sardanes tenen la mateixa gràcia i es capten la simpatia com en aquell temps. Els envelats són bastits amb altres coloraines, però llur carcassa és idèntica a la d'antany, com pariona és la confessió d'amor que a l'orella de l'estimada rumoreja el fadrí enamorat...

I tot és plaent i gustós i amarat de goig i de vida. La llum de l'astre solar fulgura amb més força que mai i tota la terra volvoreja dins un espurnall vivísim. I les emocions es succeeixen, el jovent es desvia per donar l'abast a tot arreu, la fresca i els refrescos es cotitzen, els músics s'extenuen i tot és dinàmic i trepidant com els coets i les rodes dels focs artificials, comiat i epíleg, alhora de la tan sospirada Festa Major.

GALDRIC

DONA

Tú, que vols ésser la dona model, la d'avui i la de demà, tu sabràs superar les deficiències de la teva naturalesa, per una part, i de la falta d'entrenament per l'altra. Tú no cauràs en aquests perills, ni tampoc, ja no cal dir-ho, en el dels atavismes, al qual t'hi empenyaran, tingue-ho ben entès, moltes forces a qui la nova llum espanta. Com et caldrà, però, al·lisonar altres dones de la teva família i de la teva amistat perquè no li caiguin!

Tú amb l'exemple, ensenyaràs a totes que no usin els drets polítics sinó amb la visió global dels grans problemes socials i civils, i sense descuidar mai la relació íntima que la política té amb els processos econòmics en el desenvolupament extern de les societats organitzades.

I així, integrada a la vida pública al costat de l'etern company—Home, i treballant amb un amor molt elevat pels vostres fills i pels de tothom, oh, Dona moderna—, amb el teu concurs intel·ligent i cordial, podràs ajudar d'una manera completa i eficaç a la formació d'aquella Ciutat Nova que la República ha deliniat, i que tots sospirem per a veure construïda en dia no llunyà.

Tens la paraula, Companya.
SARA LLORENS DE SERRA

NOTICIES

«Justícia Social», òrgan de la Unió Socialista de Catalunya, en el seu número del 2 de juliol transcriu, d'«El poble de Salt», un article del nostre benvolgut director N'Agustí Cabruja, titolat «A l'entorn d'un míting antifeixista».

El jurat qualificador de l'exposició d'art del Centre Republicà el formaran, entre altres respectables senyors, En Carles Rahola i en Josep Aguilera.

Centre Republicà

Companyia «FOC NOU»

Avui dissabte, a quarts de 10 de la nit, extraordinària vetllada teatral, posant-se en escena el drama en tres actes «Terra Baixa» i el sàinet en un acte «La Criada Nova».

Pel dia 24 de juliol, estrena de la interessantíssima obra en tres actes «D'un món a l'altre» i el sàinet «A cal sabater».

Ja es passaran proclames.

SECCIO D'ESPORTS

DIUEN:

...que a Salt hi torna haver dos equips.

...que un és per anar a córrer festes majors.

...que el camp de futbol està penjant d'un fil.

l'altre equip.

...que l'Encesa, aquell interior

Tirant pedretes

Important. La Greta Garbo, l'exòtica vampiresa de Santa Eugènia, demanà, amb un escrit que dirigí a la Redacció, i que degut a la seva extensitat ens ha tingut tres hores i mitja ocupats, que l'admetessim a l'Agència Ben-as-tres que així no la podríem posar més al POBLE DE SALT. Queda acceptada per unanimitat de la redacció.

L'altre dia passant per davant de la Cooperativa ens vàrem donar compte tot just d'aquelles nenes tan maques que hi van al mostrador i tot és bo saber-ho. D'avui endavant anirem a comprar allà.

La Maria i en Ramonet de Girona, cada dia es fan més maquets, cada dia es fan més elegants i cada dia s'estimen més, més, més, més,..... Ai... Romeu i Julieta!

Notes Municipals

dret posat a jugar ho feria millor que l'Arocha.

...que si torna quant hi hagi camp tornarà a jugar.

...que en Nita-Nitu encara torna ésser aquella fera d'abans. «Aquí no vull que passi res» i no passava res.

...que en C. Bohigas i en Conrado juguen amb el Catalunya F. C.

...que l'Amós Triola, «l'home mosca», és el President.

...que en juga un que és del «reserva» del Sans.

...que ha ha dos feres de l'Amor.

...que en Bres és el porter, i s'haurà de fer una subscripció popular per comprar-li unes «jancieres».

...que en Massanica, «El Barbero de Sevilla», juga amb l'altre equip.

...que en Porcalla amb el violí és l'encarregat de portar el compàs.

...que en Fita pendrà les mides per fer els gols.

...que l'Andreu posarà una instal·lació a la porta per electrocutar al jugador que s'acosti.

...que l'«Empastre de Salt» ja té contractes per anar a Besanó i a Sta. Eugènia.

...que s'hi ha algun cor generós que tingui algun «suet» del Barcelona, que passi per a càl «Sort» domicili social del Catalunya, car pobres van despullats...

...que en Quelin cada dia demostra que és un gran porter.

...que en Miquel, el davanter centre ja va millor.

...que aviat publicarem un reportatge esportiu de màxim interès pel jovent d'aquest poble.

REPÒRTER DE L'AGÈNCIA XUT-A-GOL

GRAN CURSA CICLISTA

Pel dia 24 de juliol a les 10 del matí.

Hi haurà valuosos premis en metàl·lic.

El lloc de sortida i arribada, com també els premis que es repartiran, es farà públic per mitjà de proclames.

Aquesta cursa serà exclusivament per corredors locals.

Queda oberta una subscripció amb la quantitat de 31 pessetes.

Apa, joves i grans; a contribuir-hi amb el vostre humil gra de sorra!

El nostre company «Repòrter», tindrà cura d'exterioritzar en el proper número d'«El poble de Salt», la tan interessantíssima cursa ciclista.

En les últimes sessions l'Ajuntament ha pres els acords següents:

—Solidaritzar-se amb l'acord pres per l'Ajuntament d'Hospitalet sobre demanar al Govern de la República que extremi el rigor contra els maneigs dels monàrquics desacreditats.

—Autoritzar als industrials carnicers Manuel Termes i Joan Comes per la manipulació de carns porcines durant la campanya d'estiu de l'any actual.

—Habilitar un crèdit de quatre mil pessetes per atendre les despeses que ocasionarà l'ornamentació, entreteniment i serveis del cementiri municipal.

—Aprovar el padró dels contribuents subjectes a l'arbitri per ocupació de la via pública amb taules de cafè i abeuradors.

—Aprovar el repartiment de les contribucions especials per construcció de la xarxa de clavagueres.

—Exposar al públic, pel termini reglamentari, els dos anteriors documents.

—Nomenar, en propietat, pel càrrec de paleta-sepulturer del Cementiri municipal, a l'únic concursant Agustí Canal Puig.

—Adjudicar al Sr. Josep Vilaseca, els xiprers del Cementiri municipal pel preu de cinc centes pessetes.

—Aprovar el balanç del segon trimestre que dona el resultat següent:

— INGRESOS —

Pressupost refós 157.750'03 ptes. Operacions realitzades 65.046'22 ptes. Diferència en menys 92.703'81

— DESPESES —

Pressupost refós 138.141'85 ptes. Operacions realitzades 56.965'39 ptes. Diferència en menys 81.176'46 ptes. Existència en Caixa 8.080'83 ptes.

L'Alcaldia ha prohibit de nedar a l'acèquia Monar. Els infractors seran sancionats amb les multes a què hi hagi lloc.

Definitivament la setmana entrant és l'última per a pagar els atrassos per repartiment d'utilitats i inquilinat. Transcorregut aquest termini, els rebuts pendents passaran a l'executiva.

Ajuntament de Salt

=: SECRETARIA :=

S'interessa de tots els veïns majors de 14 anys i especialment dels caps de família que, d'ençà que els fou lliurada la cèdula personal de l'any passat, hagin experimentat alguna alteració individual o col·lectiva de les que repercuteixen en la variació del padró de les persones subjectes a l'impost de cèdules personals, que passin a declarar les tals variacions al Registre obert a la Secretaria d'aquest Ajuntament, durant tot l'actual mes de juliol.

Les alteracions al·ludides poden ésser:

- 1.— Altes per haver complit 14 anys d'edat.
- 2.— Altes per haver fixat ací el domicili.
- 3.— Baixes per defunció.
- 4.— Baixes per canvi de residència.
- 5.— Per haver-se traslladat a un altre pis o pertanyer a una altra família per raó de matrimoni.

6.— Per alta, canvi o baixa d'industrial.

7.— Per canvi de professió, augment o baixa de lloguer de l'habitació; etc etc.

Salt, juliol de 1932.

Correspondència

Lluís.—Va el tret i l'article. Aquesta vegada ho heu fet molt bé. Seguiu enviant.

Cooperador.—Va en aquest número.

R. C.—Anirà. Les quartel·les, escrites d'una sola cara.

M.—L'un el varem publicar en el número anterior, l'altre el publicuem avui.

Anna P.—No pot ésser senyoreta. Però segueixi enviant que vosté ho farà bé.

A. R. (La Rodona).—Anirà amb el pseudònim, si així ho desitja.

Marx.—Anirà a la Tribuna Lliure.

Un de catorze anys.—El publicarem arreglat. Però perquè no et fas conèixer? Digue'ns qui ets, que desitgem saber-ho. Ho faràs?

Un català.—Resulta massa groller.

Repòrter.—Va.

N. P.—En Cartera.

E.—Van les pedretes.

Danil.—No l'hem entès. Procura parlar més clar i allavors el publicarem.

J. A.—Massa llarg.

Nota.—Tota la correspondència ha d'anar dirigida al Centre Republicà i amb la següent direcció:

«El poble de Salt»
(periòdic)

Imp. Salomó Marqués.—Girona.

ENVELAT POPULAR. - SALT

(SITUAT PROP DE LA PLAÇA)

Agrupacions musicals contractades per la

Festa Major

d'enguany,

dies 24, 25 i 26 de juliol

Cobla-orquestra-orquestrina

Barcelona-Albert Martí

Cobla "XAXU"

de Girona

i l'Orquestrina amb els seus

«Dibuixos Sonors»

ADVERTIMENT.— En cas de pluja els Balls se celebraran a la «Sala GUBAU» degudament ornamentada.